

<http://www.zjihlavy.cz/s1-historie-mestske-lesy>

Osmnácté století

18. století je již charakteristické intenzivním a cílevědomým hospodařením, ale také špatným stavem lesa. V roce 1725 byly celé městské lesy spravovány nadlesním a 3 revírními lesníky, roku 1782 dochází k rozdělení na 5 revírů.

První celkové vyobrazení "lesů města Jihlavy na Moravě a v Čechách" je z roku 1754[2]. Podle tohoto mapování byla rozloha lesního majetku podobná dnešnímu stavu - chyběly lesy u Sokolíčka (v roce 1800 byly již součástí městských lesů) a polesí Nepomuky (koupěno v roce 1929). Majetek se později rozšiřoval spíše drobnějšími nákupy.

Devatenácté století

V prvních desetiletích 19. století se již plně a samostatně konstituuje orgán správy městských lesů - "lesní úřad".

V roce 1800 došlo k prvnímu přibližnému ocenění výnosu lesů, kdy taxaci provedl městský nadlesní **Johann z Riesenfeldu** za pomoci revírních myslivců. Odtud se datuje moderní éra jihlavského lesnictví. Právě v tomto období (19. století) došlo k větší části přeměny původní druhové skladby lesů na převážně smrkové plantáže.

Lesy byly členěny do 6 revírů: Otín, Cerekvička (Sokolíčko), Loučky (Popice), Kostelec, Bílý kámen a Bukovno (Zborná). Plocha městských lesů činila 2401 ha.

Z roku 1814 pochází podrobná porostní mapa - pro Waldhöfler Revier (Bukovno). Bohužel pro ostatní revíry se mapy nedochovaly.

V roce 1815 získalo město od Štockého panství lesní části Vogelberg (Ptačí vrch), Schnitzelberg, část přední Kopulei (dnes lesnický úsek Zborná).

V roce 1826 byl založen městský park Heulos, byl v přímé správě lesního úřadu. Devatenácté století je charakteristické častou koupí a prodejem drobných lesních úseků. Do rámce městských lesů náležely lesík U dlouhé stěny nad Starou plovárnou, lesní porost u vodárenských rybníků za Pístovem, tzv. Vrbové vršky (Weidengebirg) na obou stranách brněnské silnice u Helenína, zalesněné v roce 1796 a v letech 1884-1892 prodané helenínskému továrníkovi Lövovi.

Rozsáhlou reorganizací prošly městské lesy v roce 1846, kdy byla provedena nová systematizace, mapování a členění lesů, které se stalo základem všech novějších prací. Dodnes kompletně dochované práce provedl Ferdinand Hübner. Většími revíry řízenými revírními lesními se staly Popice, Otín, Bílý kámen a Bukovno, menšími revíry řízenými podlesními byly Dlouhá Brtnice, Sokolíčko, Bradlo, Milř (lesy mezi Rájem a Rančřívem po obou stranách údolí) a Rounek.